

Robert Vannoy, Prorocy Większi, Wykład 29 — Ezechiel nr 5

Ezechiel 40-48 Świątynia Wizjonerów

Ezechiela 40-48 Nie podano wyraźnej interpretacji tekstu

W Ezechiela 40-48 znajduje się opis wizji, którą otrzymuje Ezechiel. Tym, co różni się tutaj od poprzednich wizji, jest to, że Ezechiel miał już wiele wizji, ale wcześniej Ezechiel miał wizje, które zostały mu wyjaśnione. Podczas naszej ostatniej sesji przyglądaliśmy się wizji suchych kości, podczas której on miał wizję ożywiających się i przybierających ciało suchych kości. Ale Bóg mówi w Księdze Ezechiela 37:14 w kontekście tej wizji: „Mam zamiar ponownie wzbudzić lud Izraela i tchnąć w niego nowe życie”. Masz więc przynajmniej wskazówkę, co ta wizja ma przedstawiać. Wcześniej w tej księdze miał wizję niegodziwości Jerozolimy i tego, co działo się w Jerozolimie, gdy on sam był w Babilonie, ale potem Pan mówi: „Ukarzę Jerozolimę za niegodziwych. Zamierzam zniszczyć to miasto Jeruzalem”. Ale kiedy dojdiesz do rozdziału 40 i następnych, masz tę wizję podaną jako całość, od 40 aż do 48. Nie ma jednak żadnego wyjaśnienia, co to oznacza. Oczywiście jest to jeden z powodów różnic w interpretacji tej sekcji. Myślę jednak, że jest to powód sam w sobie, aby nie spieszyć się z wyciąganiem pochopnych wniosków na temat dokładnego znaczenia tego słowa. W miarę postępów przyjrzymy się niektórym z alternatyw.

1. Treść Ezechiela 40-48

a. Opis Świątyni Wizjonerów

Ale zwróć uwagę na swój szkic 1. w „Rozdziałach 40–48”: „Treść rozdziałów 40–48”. Mam pod tym trzy podpunkty. Rozdziały 40–43 brzmią: „Opis wizjonerskiej świątyni”. Rozdziały 44–46 to „Opis kultu w wizjonerskiej świątyni”, a rozdziały 47–48 to: „Granice i podział kraju w wizji Ezechiela”. Myślę więc, że materiał jest całkiem dobrze podzielony na te trzy sekcje. Jest tu mnóstwo materiału, a podczas jego czytania można dostrzec mnóstwo szczegółów.

Spójrzmy na. najpierw „Rozdziały 40–43”. Każdy najmniejszy element tej wizjonerskiej świątyni jest opisany i zmierzony. Widzicie, jak to się zaczyna w pierwszych pięciu wersetach: „ W dwudziestym piątym roku naszego wygnania, na początku roku, dziesiątego dnia miesiąca, w czternastym roku po upadku miasta ” – tak czternaście lat po upadku Jerozolimy – „ w tym samym dniu spoczęła na mnie ręka Pana i zabrał mnie tam ”. Zatem w sytuacji wizjonerskiej Ezechiel zostaje przyprowadzony do Izraela. „ W wizjach Bożych zabrał mnie do ziemi izraelskiej i posadził na bardzo wysokiej górze, na której południowej stronie znajdowały się budynki wyglądające jak miasto. Zaprowadził mnie tam i ujrzałem człowieka o wyglądzie przypominającym brąz; stał w bramie ze sznurem lnianym i laską mierniczą w ręku ”.

Oto człowiek z przyrządem pomiarowym. „ Powiedział do mnie ten człowiek: «Synu człowieczy, spójrz oczami i słuchaj uszami, i zwróć uwagę na wszystko, co ci pokażę, bo po to cię tu sprowadzono. Opowiedz domowi Izraela wszystko, co widzisz. »,”

Szczegółowy opis świątyni

Poniżej znajduje się wizja tej świątyni, mierzona część po części przez tego człowieka. „ Widziałem mur całkowicie otaczający teren świątyni. Długość pręta mierniczego w dłoni człowieka wynosiła sześć długich łokci, a każdy z nich miał łokieć i szerokość dłoni. Zmierzył ścianę; był on gruby na jeden pręt mierniczy i wysoki na jeden pręt ”. Zatem w wersecie piątym znajdujemy wzmiankę o lasce pomiarowej o długości sześciu łokci. Długość łokcia zależy od tego, czy jest to łokieć długi, czy krótki (to oznacza łokieć i szerokość dłoni, co będzie wynosić około 21 cali); długi łokieć ma około 21 cali, krótki łokieć 18 cali. Ta trzcina miała sześć łokci i miała około dziesięciu i pół stopy długości. Najwyraźniej ta ściana miała około dziesięciu i pół stopy wysokości i dziesięć i pół stopy szerokości, jak mierzy ten człowiek. Ale gdy pójdziesz dalej, zobaczysz werset szósty: „ Potem poszedł do bramy zwróconej na wschód. Wspiął się po jej stopniach i zmierzył próg bramy; była głęboka na jeden pręt . Werset ósmy: „Zmierzył przedsionek bramy” i podaje wymiary. W wersecie dziesiątym: Komnaty bramy były trzy

po tej stronie i trzy po tamtej stronie. I werset jedenasty: „Zmierzył szerokość wejścia do bramy”. Masz więc bardzo szczegółowy opis.

Dwie interpretacje Ludzie przejrżeli te szczegóły i sporządzili diagram, dzięki czemu masz obraz konstrukcji świątyni Ezechiela. Ale pamiętaj o kontekście. Ezechiel przybywa do ziemi izraelskiej. Widzi świątynię w sensie wizjonerskim, w wizjonerskim kontekście i mierzy wszystkie cechy tej budowli, wewnątrz i na zewnątrz. Pamiętajcie, że to nie jest budynek, który był w Izraelu za czasów Ezechiela; to coś widzianego w wizji. Myślę, że sugeruje to albo, że Bóg przekazał Ezechielowi idee w formie symbolicznej poprzez tę szczegółową wizję tej świątyni, albo może oznaczać, że kiedyś w przyszłości powstanie budynek tej wielkości. Są to oczywiście dwie główne alternatywne interpretacje: że jest to wizja czegoś, co miało kiedyś nastąpić w sensie dosłownym, lub że jest to symboliczny obraz czegoś na przyszłość.

Kiedy dojdiesz do rozdziału 42 w tej sekcji, wersety 15-20, przeczytasz [KJV]: „Teraz, gdy skończył mierzyć dom wewnętrzny, wyprowadził mnie w stronę bramy, której perspektywa [obszar] jest skierowana w stronę wschodzie i zmierzył go wokoło. I zmierzył stronę wschodnią laską mierniczą na pięćset lasek, a laską mierniczą wokoło. I wymierzył stronę północną na pięćset trzcin, a laską mierniczą wokoło. I wymierzył stronę południową na pięćset trzcin laską mierniczą. Obrócił się na stronę zachodnią i laską pomiarową zmierzył pięćset trzcin. Zmierzył go po czterech stronach: miał wokoło mur, długi na pięćset *trzcin* i szeroki na pięćset, oddzielający miejsce święte od miejsca świeckiego .

LXX Wariant tekstowy – Łokieć lub Trzcina Czytam teraz u Króla Jakuba, ale jeśli spojrzeć na NIV, to jest 42:15, NIV mówi: „Kiedy skończył mierzyć to, co było w obszarze świątyni, wyprowadził mnie przy bramie wschodniej i zmierzył obszar wokoło. Zmierzył laską mierniczą stronę wschodnią; było to pięćset łokci . Zamiast „pięćset trzcin” jest napisane „pięćset łokci”. W NIV jest notatka tekstowa, to jest werset 16 i jest napisane: „Patrz Septuaginta, werset 17”. W wersecie 17 napisano: „Zmierzył od strony

północnej i było to pięćset łokci”, a w tekście czytamy: „Po hebrajsku: pręty, także w wersetach 18 i 19”. Zatem pojawia się problem tekstowy z terminem łokieć lub trzcina, a jak wspomniałem wcześniej, trzcina ma sześć łokci. Zatem robi ogromną różnicę, czy mówisz o pięciuset łokciach, czy o pięciuset trzinach, co oznaczałoby 3000 łokci, czyli około 4500 stóp.

Powrót Chwały Pańskiej

Następnie w Księdze Ezechiela 43:3 : „,Wizja, którą widziałem, była podobna do wizji, którą widziałem, gdy przybył, aby zniszczyć miasto, i do wizji, które miałem nad rzeką Kebar, i upadłem na twarz. Chwała Pańska weszła do świątyni przez bramę zwróconą na wschód. Wtedy Duch mnie uniósł i zaprowadził na dziedziniec wewnętrzny, a chwała Pańska nappełniła świątynię. Kiedy ten człowiek stał obok mnie, usłyszałem, jak ktoś do mnie mówił ze świątyni. Powiedział: „Synu człowieczy, to jest miejsce mojego tronu i miejsce podeszew moich stóp. Tutaj będę mieszkał wśród Izraelitów na zawsze. Dom Izraela nigdy więcej nie będzie skałał mojego świętego imienia – ani oni, ani ich królowie – przez swoją prostytutkę i martwe bożki swoich królów na ich wyżynach. Kiedy postawili swój próg obok mojego progu, a swoje odrzwia obok moich odrzwi, a między mną a nimi był tylko mur, zbezcześcili moje święte imię swoimi obrzydliwymi praktykami. Więc zniszczyłem ich w swoim gniewie. Niech teraz odrzucą ode mnie swoją nierządnicę i martwe bożki swoich królów, a będę żył wśród nich na wieki .”

Zatem to, co widzi w tej wizji, to powrót chwały Pana. „Chwała Boga Izraela”. Widzi powrót chwały Boga Izraela do świątyni. Przechodzi przez wschodnią bramę, którą wcześniej wyszedł. Miał już wizję, kiedy widział całą niegodziwość dziejącą się w Jerozolimie, rozdział 10, werset 19 i następne. Czytacie tam w Księdze Ezechiela 10:18: „,Wtedy chwała Pana odeszła znad progu świątyni i zatrzymała się nad cherubinami. Kiedy patrzyłem... ” Werset 19: „,Cherubini rozpostarli skrzydła i podnieśli się z ziemi, a gdy szli, koła szły wraz z nimi. Zatrzymali się u wejścia do wschodniej bramy domu Pańskiego, a chwała Boga Izraela była nad nimi .” Jeśli zejdziesz do 11:23, on mówi: „,Chwała Pana wzniosła się z wnętrza miasta i zatrzymała się nad górą na wschód od

niego. Duch mnie podniósł i zaprowadził na wygnanie do Babilonii, w wizji danej przez Ducha Bożego ”. Wcześniej miał wizję chwały Pana opuszczającej Jerozolimę. Teraz widzi wizję chwały Pana powracającej do Jerozolimy, a Bóg mówi: „Będę żył wśród nich na wieki”.

Przeznaczenie Nowej Świątyni Ezechiel 43:10-12 mówi coś, chociaż jest to tajemnicze i nie będę tam rozstrzygał problemu interpretacji, ale mówi coś o przeznaczeniu świątyni, którą widział. Zobacz, wersety 10-12 rozdziału 43 mówią: „Synu człowieczy, opisz świątynię ludowi Izraela, aby zawstydziła się swoich grzechów. Niech rozważą plan, a jeśli będą się wstydzili wszystkiego, co uczynili, przedstawia im projekt świątyni, jej układ, wyjścia i wejścia, cały jej projekt, wszystkie przepisy i prawa. Zapisz je przed nimi, aby były wierne jego projektowi i przestrzegały wszystkich jego przepisów. „Takie jest prawo świątyni: Cała okolica na szczycie góry będzie najświętsza. Takie jest prawo świątyni ”.

Wydaje się, że świątynia jest wyrazem świętości Pana i że ludzie powinni przyjrzeć się planowi, który zawiera jakąś koncepcję lub ideę świętości Pana, i są zachęcani do zmierzenia wzoru . W ten sposób król Jakub tłumaczy wyrażenie znajdujące się w ostatnim zdaniu wersetu 10: „zmierzyć wzór”. NIV mówi: „Niech rozważą plan”. Wydaje się, że w jakiś sposób ludzie mają uczyć się drogi świętości, aby wstydzili się swoich niegodziwości, jak mówi werset 10, poprzez świadomość szczegółów budowy i użytkowania tej wizjonerskiej świątyni.

Ezechiel 43:13 i następne mówią o ołtarzu. Opisuje jego pomiary. Myślę, że nie musimy zagłębiać się w szczegóły, zajmiemy się tym w dalszej części rozdziału. Pytania, zanim przejdziemy dalej?

Pytanie: Czy kiedykolwiek istniała świątynia, która wyglądała jak ta opisana przez Ezechiela?

Odpowiedź: Nigdy nie istniała świątynia, ani ta pierwotna, ani przebudowana w czasie powrotu z wygnania, ani nawet z dodatkami Heroda, nigdy nie była zgodna z tym konkretnym planem. Z drugiej strony, są pewne elementy. Jeśli przejdiesz do rozdziału

47, myślę, że to wszystko jest jedną częścią, masz rzekę, która płynie od ołtarza w dół do Morza Martwego, która w miarę upływu czasu staje się głębsza. Jak to zrobić? Są więc pewne cechy, które wydają się wykraczać poza możliwości konstrukcyjne.

Ezechiel 43:13-27 opisuje ołtarz i w ten sposób dochodzimy do końca rozdziału 43, który zawiera opis wizjonerskiej świątyni i jej różnych części. Jeśli zajrzymy do dowolnego standardowego komentarza, znajdziesz diagramy, powiedzmy, diagramy zbudowane na podstawie opisu samej świątyni, a następnie większego obszaru świątyni z dziedzińcami i dziedzińcem wewnętrznym, dziedzińcem zewnętrznym i otaczającym go murem, samo sanktuarium i tył. Oni wymyślają takie diagramy. Można to więc sobie wyobrazić.

B. Opis oddawania czci w wizjonerskiej świątyni – Ezechiel 44-46 Przejdźmy do b. „Opis oddawania czci w wizjonerskiej świątyni”. Powtarzam, nie chcę się temu szczegółowo przyglądać, ale po prostu mam pewien pomysł. W Ezechiela 44:1-31 znajdują się uwagi na temat Lewitów, kapłanów i księcia. Zwróć uwagę na pierwsze cztery wersety: „Potem ten człowiek zaprowadził mnie z powrotem do zewnętrznej bramy sanktuarium, tej zwróconej na wschód, i była zamknięta. PAN powiedział do mnie: Ta brama ma pozostać zamknięta. Nie wolno go otwierać; nikt nie może przez nie wejść. Ma pozostać zamknięta, ponieważ wszedł przez nią Pan, Bóg Izraela. ”” Mówi się o bramie wschodniej. „, Tylko sam książę może siedzieć w bramie i jeść w obecności Pana. Ma wejść przez portyk bramy i wyjść tą samą drogą. Następnie człowiek ten zaprowadził mnie przez północną bramę przed front świątyni. Spojrzałem i ujrzałem chwałę Pańską wypełniającą świątynię Pańską, i upadłem na twarz ”.

Zamknięcie Wschodniej Bramy do czasu przybycia tego księcia

Widzicie, te pierwsze cztery wersety mówią o zamknięciu wschodniej bramy do czasu przyjścia tego księcia. W tej sekcji znajdują się także inne odniesienia do księcia.

Pytanie brzmi: „Kto to jest?” Na początku możesz się zastanawiać: „Czy to Mesjasz? Czy to jest Chrystus?” Jednak czytając dalej, staje się jasne, że książę nie może być Mesjaszem. Jeśli spojrzysz na 46:2, przeczytasz: „Książę wejdzie od zewnątrz przez portyk bramy i stanie przy słupie bramy. Kapłani mają składać jego ofiarę całopalną i ofiary wspólne. ” Ten książę najwyraźniej nie ma praw kapłańskich; „kapłani będą składać jego całopalenia i ofiary wspólne” – to jest 46:2. W Księdze 45:22 czytamy: „W tym dniu książę ugości cielca na ofiarę przebłagalną za siebie i za cały lud kraju”. Musi złożyć ofiarę za grzech. „Tak mówi Wszechwładny Pan: «Jeśli książę przekaże dar ze swojego dziedzictwa jednemu ze swoich synów, będzie on należeć także do jego potomstwa; ma to być ich własność w drodze dziedziczenia. I tak książę ma synów.

Tożsamość opcji księcia Charles Feinberg w swoim komentarzu używa świątyni jako dosłownej świątyni, którą oni zbudowali. Uważa, że książę jest potomkiem Dawida i będzie reprezentował Mesjasza w rządzie; nie Mesjasz, ale przedstawiciel rządu Mesjasza. Niektórzy inni komentatorzy sugerują, że księciem jest sam Dawid. Myślę, że bardzo trudno jest jednoznacznie określić tożsamość księcia. Wydaje się, że pełni on w pewnym sensie funkcję zastępcy regenta Pana w pewnych funkcjach; pełni pewne ważne funkcje, lecz z pewnością należy go odróżnić od Mesjasza.

Rola Lewitów

Przejdźmy do 44. rozdziału Księgi Ezechiela. Wersety 5-9 mówią, że żaden cudzoziemiec ani przybysz nie może wykonywać pracy służebnej w świątyni. Wersety 10-14: Lewici mają pełnić funkcję stróżów domu. Zobacz werset 10 i następne: „Lewici, którzy odeszli ode mnie, gdy Izrael zbłądził, i którzy odeszli ode mnie za swoimi bożkami, muszą ponieść konsekwencje swojego grzechu. Mogą służyć w mojej świątyni, strzegąc bram świątyni i służąc w niej; mogą zabijać ofiary całopalne i ofiary za lud, stać przed ludem i służyć mu. Ale ponieważ służyli im w obecności ich bożków i doprowadzili dom Izraela do grzechu, dlatego przysiągłem z podniesioną ręką, że muszą ponieść konsekwencje swojego grzechu – wyrocznia Wszechwładnego Pana. „Nie wolno

im się zbliżać, aby służyć mi jako kapłani, ani zbliżać się do moich świętych rzeczy ani moich najświętszych ofiar; muszą znosić wstyd swoich obrzydliwych praktyk. Jednak postawię ich nad obowiązkami w świątyni i nad całą pracą, która będzie w niej wykonywana”. Zatem Lewici, którzy byli odpowiedzialni za większość grzesznego upadku Izraela, są tutaj stróżami opiekującymi się świątynią. Wykonują prace służebne i są wykluczeni z funkcji wyższego kapłaństwa, która w wersetach 15-17 jest przekazana kapłanom linii Sadoka. Werset 15: „Ale kapłani, Lewici i potomkowie Cadoka, którzy wiernie pełnili obowiązki mojej świątyni, gdy Izraelici odeszli ode mnie, mają się zbliżyć, aby służyć przede mną...” Sadok był wierny Dawidowi podczas buntu Absaloma i namaścił Salomona na króla, a potomkowie rodu Cadoka będą kapłanami w tej świątyni.

Wersety 28-31 rozdziału 44 mówią o zaopatrzeniu kapłanów, o tym, w jaki sposób będą oni zaopatrywani w ofiary i tak dalej. W rozdziałach 45-46 znajdują się opisy ofiar i dni świętych, które należy przestrzegać. Nie będę opisywał tego szczegółowo, ale masz szczegółowy opis tego.

C. Granice i podziały kraju w wizji Ezechiela – Ezechiel 47-48

Przejdźmy do c., rozdziału 47-48: „Granice i podziały ziemi w wizji Ezechiela”. Zaczniemy od rozdziału 47, pierwszych dwunastu wersetów, ponieważ jest to rzeka świątynna. „Człowiek ten zaprowadził mnie z powrotem do wejścia do świątyni i ujrzałem wodę wypływającą spod progu świątyni w kierunku wschodnim (bo świątynia była zwrócona ku wschodowi). Woda spływała spod południowej strony świątyni, na południe od ołtarza. Następnie wyprowadził mnie przez bramę północną i poprowadził mnie dookoła na zewnątrz, do bramy zewnętrznej zwróconej na wschód, a woda płynęła od strony południowej. Gdy ów człowiek szedł na wschód ze sznurem mierniczym w rękę, odmierzył tysiąc łokci, a następnie przeprowadził mnie przez wodę sięgającą do kostek. Odmierzył jeszcze tysiąc łokci i przeprowadził mnie przez wodę sięgającą do kolan. Odmierzył jeszcze tysiąc i poprowadził mnie przez wodę do pasa. Odmierzył kolejny tysiąc, ale teraz była to rzeka, której nie mogłem przekroczyć, ponieważ woda się

podniosła i była na tyle głęboka, że można było w niej przepłynąć – rzeka, której nikt nie mógł przekroczyć. Zapytał mnie: „Synu człowieczy, czy widzisz to?” Następnie zaprowadził mnie z powrotem na brzeg rzeki. Kiedy tam dotarłem, zobaczyłem ogromną liczbę drzew po obu stronach rzeki. Powiedział do mnie: „Ta woda płynie w kierunku wschodnim i spływa do Araby, gdzie wpada do Morza”. Kiedy wpada do morza, woda tam staje się świeża. Roje żywych stworzeń będą żyć wszędzie tam, gdzie płynie rzeka. Będzie tam mnóstwo ryb, ponieważ ta woda tam płynie i sprawia, że słona woda staje się świeża; więc tam, gdzie płynie rzeka, wszystko będzie żyło. Rybacy staną wzdłuż brzegu; od En Gedi do En Eglaim będą miejsca do zarzucania sieci. Będzie wiele rodzajów ryb, jak ryby z Wielkiego Morza. Ale bagna i bagna nie staną się świeże; zostaną dla soli. Po obu brzegach rzeki będą rosły wszelkiego rodzaju drzewa owocowe. Ich liście nie więdną i nie więdną ich owoce. Co miesiąc będą rodzić, bo woda ze świątyni do nich spływa. Ich owoce będą służyć do jedzenia, a liście do leczenia .”

Temple River

Masz więc ciekawe zdjęcie tej rzeki. Wody zaczynają się przy ołtarzu świątyni, świątyni wizjonerskiej, i wypływają ze świątyni. Oto człowiek, który mierzy głębokość i kiedy idzie na wschód, na tysiąc łokci (czyli około tysiąc pięćset stóp), woda sięga mu do kostki. A potem, piętnaścieset stóp dalej w dół rzeki, woda sięga mu do kolan. Jeszcze tysiąc pięćset stóp i sięga mu do bioder. Jeszcze tysiąc pięćset stóp i jest nad jego głową; musi w nim pływać. Co ciekawe, wzrost rzeki wydaje się niewytłumaczalny. Zaczyna się od tego małego strumienia wypływającego ze świątyni. Ale z każdym ćwierć mili robi się coraz głębiej, aż staje się dużą , głęboką rzeką. To dość dziwne zjawisko. Nic nie wskazuje na to, aby dopływały dopływy; po prostu głośność wydaje się rosnąć w miarę pokonywania większej odległości. Zatem w jakiś niewyjaśniony sposób głębokość tej wody wzrasta w miarę oddalania się od ołtarza świątyni. Następnie, kiedy czytasz nieco dalej, wersety 9-12, jest napisane, że na brzegach rzeki rosną drzewa, a woda ma właściwości lecznicze.

Podnosi się kwestię interpretacji Ezechiela 40-48

Oczywiście możesz zapytać: Jaki jest w tym wszystkim sens? Jak mamy to rozumieć? Czy należy to rozumieć dosłownie czy symbolicznie? Czy to opisuje zmianę fizyczną? Co musi się wydarzyć, aby mogło dojść do takiego zjawiska? Po co te wszystkie szczegóły dotyczące wzrostu i głębokości rzeki, drzew i leczniczych właściwości liści? Myślę, że kiedy to czytasz, nie możesz powstrzymać się od pomyślenia o podobieństwie, chociaż nie jest ono identyczne, z Apokalipsą Jana 22, gdzie Janowi ukazana jest rzeka wody życia, czysta jak kryształ, wypływająca z tronu Boga i ziemi. Z pewnością obraz jest podobny. Możemy zatem zapytać u Ezechiela, podobnie jak w Apokalipsie, czy jest coś, co symbolicznie przedstawia przepływ tej rzeki? Zwróć uwagę na Księgę Ezechiela, że rzeka nie odnosi całkowitego zwycięstwa. Innymi słowy, obraz ten jest podobny do tego, który można znaleźć w innych miejscach u proroków, gdzie jest powiedziane, że sprawiedliwość okryje ziemię, tak jak wody pokrywają morze. Nie jest to uniwersalne, bo mówi, że bagna pozostaną, a bagna nie będą całkowicie świeże. To jest werset 11. Zatem nie wszystko zostanie uzdrowione i odświeżone.

Jeśli chodzi o interpretację, wstrzymajmy się z tym do końca i spróbujmy dojść do jakichś wniosków. Ale później, w rozdziale 47, masz opisy granic ziemi dla różnych plemion i dla ziemi jako całości. I jest to dość niezwykły opis, jeśli chodzi o granice. To pochodzi z komentarza Aleksandra. Mniej więcej tak to będzie wyglądać, biorąc pod uwagę te granice. Zauważasz jedną rzecz dotyczącą granicy przedłużonej na jednym końcu. Leci wysoko nad Damaszkiem. Jestem pewien, że tego rodzaju wizja w obecnym klimacie politycznym nie pomaga w rozwiązywaniu tamtejszych sporów. Jest to więc zupełnie odmienny opis granic niż ten z pierwotnego Kanaanu. Następnie opisano także zaopatrzenie dla księcia, kapłanów i Lewitów. Otrzymasz granice terytorium księcia, części kapłanów, Lewitów i świątyni. Ale znowu, przesuwając się od Jordanu do Morza Śródziemnego, granice przecięły się prosto.

To trwa przez cały rozdział 48. Zatem w tych 9 rozdziałach, 40-48, masz obraz, zaczynając od obrazu świątyni. To wszystko jest wizjonerskie. Potem oddawanie czci w świątyni i składanie ofiar, brama zarezerwowana dla księcia, zamknięta aż do jego przyjścia, a potem wielka rzeka, która ma swój początek w świątyni i wypływa. Wreszcie wizja krainy podzielonej działkami plemiennymi. To prowadzi nas do pytania o interpretację: o co w tym wszystkim chodzi?

Przepisane przez Reбекę Gibbons
Zgrubna redakcja: Ted Hildebrandt
Ostateczna edycja: dr Perry Phillips
Z ponowną narracją: dr Perry Phillips